

webinarium

Być wychowawcą lub wychowawczynią klasy. Co to tak naprawdę znaczy?

czwartek, 15 października o 18:30

Wspólnie tworzymy
szkoły możliwości

O Centrum Edukacji Obywatelskiej:

- **największa** edukacyjna organizacja pozarządową w Polsce;
- metody nauczania i tematy, dzięki którym uczennice i uczniowie **angażują się w swoją edukację i lepiej radzą sobie z wyzwaniami współczesnego świata**;
- programy, które **rozwijają** wiarę we własne możliwości, otwartość oraz krytyczne myślenie, uczą współpracy i odpowiedzialności, zachęcają do zaangażowania w życie publiczne i działania na rzecz innych;
- ponad **25 lat** doświadczenia, wiedzy eksperckiej i współpracy z praktykami;
- **20 tysięcy** nauczycielek i nauczycieli oraz dyrekcje kilku tysięcy szkół z całej Polski.

O projekcie “Wychowanie to podstawa”:

ŚCIEŻKA INDYWIDUALNA:

- ✓ materiały praktyczne dla wychowawców klas (narzędziownik);
- ✓ webinaria eksperckie;
- ✓ kurs internetowy (start: 11.2020) + spotkania regionalne (warsztaty).

ŚCIEŻKA SZKOLNA:

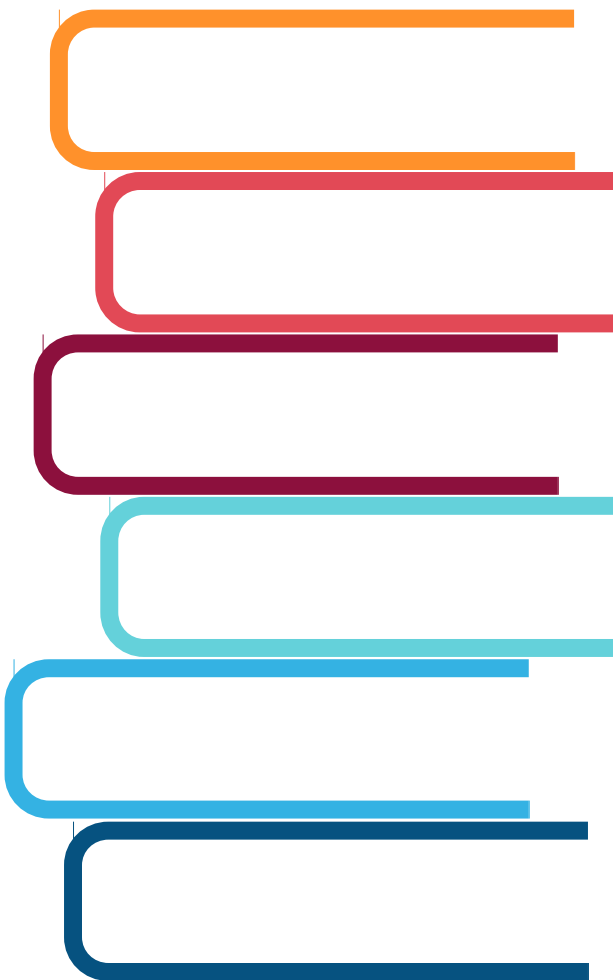
- ✗ warsztaty w szkołach,
- ✗ opieka merytoryczna i metodyczna asystentów szkół,
- ✗ diagnoza potrzeb i opracowanie programu profilaktyczno-wychowawczego

JA-WYCHOWAWCA

JA-UCZEŃ

JA A GRUPA

JA/MY
A WSPÓLNOTA
SZKOLNA

JA/MY
A SPOŁECZNOŚĆ
LOKALNA

JA/MY A ŚWIAT

Rozmawiają:

Anna Konarzewska – edukatorka, tutorka i polonistka; dyplomowana nauczycielka oraz wychowawczyni. Należy do społeczności Superbelfrów RP oraz jest Ambasadorką Wiosny Edukacji. Autorka książki „Być (nie)zwykłym wychowawcą” oraz bloga "Być nauczycielem". Liderka Gdańskiego Projektu Edukacyjnego „Kreatywna Pedagogika”. Wykładowca w Szkole Wyższej „Ateneum” w Gdańsku na kierunku Innowacyjne i kreatywne metody pracy z uczniem. Należy do społeczności MIE Expert (Microsoft Innovative Educator Expert), która zrzesza najbardziej innowacyjnych nauczycieli z całego świata.

Rozmawiają:

Jarosław Kordziński - trener, mediator i coach, praktyk edukacyjny, od wielu lat uczestnik kluczowych projektów realizowanych przez instytucje centralne (MEN, CODN, ORE, CEO), regionalne bądź lokalne organizacje samorządowe (wojewódzkie placówki doskonalenia, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, powiatowe centra pomocy rodzinie, urzędy miast i gmin). Autor ponad 20 książek z zakresu edukacji oraz psychologii pozytywnej w tym pozycji, których tytuły określają jego główne zainteresowania: „Szkoła dialogu”, „Szkoła współpracy” i „Szkoła uczenia się” oraz „Autorytet nauczyciela”.

Rozmawiają:

Emilia Kędziorek – koordynatorka programu wsparcia „**Wychowanie to podstawa**” w Centrum Edukacji Obywatelskiej, nauczycielka licealna z 26-letnim stażem (język łaciński, język polski, wiedza o kulturze), certyfikowana trenerka mindfulness, zainteresowana zastosowaniem metod uważności w pracy z uczniami i nauczycielami.

Wychowanie w kontekście szkolnym.

Czym jest?

Czym nie jest?

Jakie może przynieść efekty?

Rozwiązuj problemy wychowawcze w **granicach swoich kompetencji**. Jeżeli nie jesteś w stanie rozwiązać danego problemu, oznacza to, że sytuacja przerasta twoje możliwości i prawdopodobnie przekracza również twoje kompetencje. Zadbaj wtedy o swój dobrostan i **oddaj sprawę we właściwe ręce** – do szkolnego mediatora, do pedagoga, psychologa szkolnego, do poradni psychologiczno-pedagogicznej, omów sprawę na zebraniu zespołu uczącego w danej klasie bądź całej rady pedagogicznej, poproś o obserwacje lub wywiad pielęgniarzkę szkolną. **Szukaj wsparcia** w osobach posiadających odpowiednie kompetencje, wiedzę, doświadczenie oraz realne możliwości i sposoby rozwiązania sytuacji wychowawczo trudnych.

→ Magdalena Rodzinka

Autorytet wychowawcy/-czyni.

Czy jeszcze istnieje?

Jak go budować?

Dyscyplinować czy nie dyscyplinować?

Obserwując uczniów i uczennice klas początkowych wpatrzonych w swoją wychowawczynię oraz słysząc niejednokrotnie od uczniów klas starszych o ważnych dla nich i obdarzanych szacunkiem nauczycielach i nauczycielkach, nie mam wątpliwości, że osoby uczące są często dla dzieci i młodzieży ważnymi modelami. Nauczyciel modeluje nie tylko podejście do przedmiotu, którego uczy (chętniej uczymy się od osób, które same pasjonują się tym, czego uczą), ale również szereg umiejętności społecznych: sposób komunikacji, wyrażanie emocji, radzenie sobie ze stresem, rozwiązywanie konfliktów itp.

→ Anna Kawalska

Godzina do dyspozycji wychowawcy.

Czy w ogóle jest potrzebna?

Czemu ma służyć?

Jak powinna wyglądać?

Godzina wychowawcza to najważniejszy przedmiot w szkole, dlaczego? Biologia uczy nas budowy ciała, fizyka pokazuje, dlaczego jabłko spada z drzewa, a nie lata; matematyka pomaga nam obliczyć, ile musimy zapłacić za 4 paczki chipsów oraz jedną coca-cole; polski wskazuje nam, jak nasz język może być piękny i ile skrywa w sobie tajemnic; lecz godzina wychowawcza, uczy nas, jak nawiązywać kontakty z ludźmi, porusza ludzkie tematy, pomaga nam dostrzec to, czego wcześniej nie widzieliśmy w innych ludziach. Uważam, że godzina wychowawcza to jest najtrudniejszy przedmiot do prowadzenia przez nauczyciela, lecz są tego rezultaty.

Uważam, że godziny wychowawcze to bardzo ważny punkt zajęć. Mogę rzec śmiało, że powinno być ich więcej! Nic nie buduje dobrych relacji z uczniami i dobrej atmosfery w klasie tak jak wspólna rozmowa czy dyskusja - na dowolny temat, byle bytaby szczerą.

Przede wszystkim wychowawca nie powinien "szufladkować" uczniów. Żyjemy w czasach dylematów wielu uczniów, poszukujących własnej tożsamości, zmagających się z dyskryminacją. Współczesny System edukacji nie pomaga, ale są wychowawcy, którzy nie są całkowicie przez niego ubezwłasnowolnieni. Jeden wychowawca może mieć silniejszy głos we wspieraniu ucznia niż dziesiątki ludzi. Nie przesadzam, mówiąc że może to ocalić czyjeś życie.

Wychowanie jako proces.

Czy można „wychowywać” na lekcjach przedmiotowych?

Jak (i po co) prowadzić działania wychowawcze poza lekcjami?

- Jeśli dojdzie do kłótni, to jest to świetna okazja, żeby skupić się na sposobach rozwiązywania konfliktów.
- Jeśli praca utknie i nie będzie żadnych pomysłów – świetna okazja do rozmawiania o tym, jak to jest z twórczym myśleniem, jak to się dzieje, że ludzie wpadają na fajne pomysły, jak to się dzieje, że czasami mają “pustkę” w głowie?
- Jeśli będzie napięcie – to świetna okazja do rozmawiania o tym, czego i kto potrzebuje, żeby w ogóle mogła się odbywać jakakolwiek praca w zespole klasowym, kto jak się czuje, czego i komu brakuje.

→ Beata Badziukiewicz

Kontakty z rodzicami.

Dlaczego bywa tak trudno?

Jak komunikować się bardziej efektywnie?

Pamiętaj, że za wszystkimi zachowaniami rodziców – w tym szczególnie trudnymi – stoją jakieś potrzeby, najczęściej niezaspokojone. Kiedy rodzic przychodzi do Ciebie i ton rozmowy nie jest miły, wręcz mocno nieodpowiedni lub kiedy – co gorsza – rodzic zaczyna wyładowywać na Tobie swoje emocje takie jak złość – pamiętaj, że nie Ty jesteś najczęściej przyczyną, ale np. potrzeba zapewnienia poczucia bezpieczeństwa swojemu dziecku.

→ Magdalena Rodzinka

PROCES WYCHOWAWCZY

Jak go planować?
Co się w nim
zawiera? Od czego
może zależeć?

RELACJE Z INNYMI DOROSŁYMI

Jak pracować z
rodzicami, innymi
nauczycielami,
specjalistami?

MODELOWANIE

Dlaczego jest tak ważne
i co wpływa na jego
efektywność?

NARZĘDZIA DO AUTOREFLEKSJI

Założenia, nawyki i potrzeby
w pracy wychowawcy.

DOBROSTAN NAUCZYCIELA

Podejście
zrewidowane – jak
rozpoznać, co nas
wspiera, a co nie?

EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA

Czy włączam?
Jak włączam?
Kiedy włączam?

“Autorefleksja” odmienniana przez przypadki może być postrzegana jako sposób na przełożenie odpowiedzialności za jakość edukacji bezpośrednio na wychowawców. Daleko mi do takiego myślenia – traktuję ją jako narzędzie, którego sens jest bliski angielskiemu *self-reflection*, czyli odbiciu siebie w lustrze.

Pomaga nam przyjrzeć się sobie – nie tylko swoim postawom, ale też miejscu w ekosystemie szkolnym. Jej celem jest wydobyć na jaw tego, co wpływa na nasze uczenie, a co zwykle przykryte jest grubymi warstwami przyzwyczajień i rutyny oraz przezroczystymi aspektami kultury. Zachęcam, by na czas lektury tego tekstu zawiesić lub odrzucić związany z autorefleksją ciężar oceny i poczucia winy. Potraktujmy ją po prostu jako wyprawę na drugą stronę lustra i odpowiedź na naszą detektywistyczną ciekawość!

→ Małgorzata Leszko

Dziękujemy za uwagę!

**Fundacja Centrum
Edukacji Obywatelskiej**

ul. Noakowskiego 10
00-666 Warszawa

www.ceo.org.pl
www.blog.ceo.org.pl

Ucz
otwartości

Wychowanie to podstawa

Kontakt

Emilia Kędziorek

*koordynatorka programu wsparcia
“Wychowanie to podstawa”*

emilia.kedziorek@ceo.org.pl